

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **FTV Prima, spol. s r. o.**, se sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8, zastoupené Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou, se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2006, č. j. 5491/06, sp. zn. Rpo/180/05, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2008, č. j. 8 Ca 241/2008 - 129,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2008, č. j. 8 Ca 241/2008 - 129, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále převážně jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 7. 8. 2008, č. j. 8 Ca 241/2008 - 129, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „žalovaná“) ze dne 25. 1. 2006, sp. zn. Rpo 180/05, č. j. 5491/06, kterým byla stěžovatelce za porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále převážně jen „zákon o vysílání“), udělena podle § 60 odst. 3 písm. d) zákona o vysílání pokuta ve výši 500 000 Kč.

Z hlediska skutkového bylo stěžovatelce kladeno za vinu, že 15. října 2005 odvysílala na programu Prima televize v rámci série pořadů s názvem VyVolení od 12.10 do 12.45 hod. díl, ve kterém byla zjištěna nadměrná konzumace alkoholu a následné jednání v opilosti snižující lidskou důstojnost, pro děti nevhodná prezentace sexuální tematiky - zejména promiskuity jako běžné formy vytváření sexuálních vztahů a častá

prezentace kouření některých soutěžících; (výrok I. rozhodnutí žalované) - konkrétní formy prezentace jsou obsaženy v odůvodnění rozhodnutí žalované. Tímto jednáním došlo podle výroku II. rozhodnutí žalované k porušení povinnosti stanovené § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., dle něž je provozovatel vysílání povinen nezařazovat do vysílání v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

V žalobě, kterou stěžovatelka brojila proti rozhodnutí žalované, uvedla následující žalobní důvody:

/1/ Žalovaná v rozporu s § 59 odst. 1 zákona o vysílání nevydala vůči stěžovateli upozornění ve vztahu k pořadu VyVolení odvysílanému dne 1. října 2005 (*jde o zřejmou chybu textu žaloby, neboť předmětný pořad byl vysílán 15. října 2005 - pozn. NSS*), ale ani nikdy dříve; s odvoláním na komentář k zákonu o vysílání stěžovatelka dovozovala, že v upozornění musí být skutkově vymezeno porušení povinností, aby bylo zřejmé, o jaké povinnosti se jedná. Žalovaná neposkytla stěžovateli lhůtu k nápravě. Argumentace upozorněními na porušení povinností podle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání v minulosti není podle stěžovatelky relevantní a poukazuje na rozsudek městského soudu sp. zn. 8 Ca 2/2006, v němž tento soud dovodil, že předchozí upozornění na porušení zákona je nezbytnou podmínkou pro případné uložení pokuty.

/2/ V řízení o uložení pokuty byl porušen § 33 odst. 2 a § 3 odst. 2 správního řádu účinného do 31. 12. 2005 (podle něhož se toto řízení vedlo), neboť stěžovatelce nebyla před vydáním rozhodnutí dána možnost seznámit se s podklady k rozhodnutí, nebylo nařízeno ústní jednání a stěžovatelce nebyla prodloužena lhůta k vyjádření, přestože toto prodloužení lhůty požadovala za účelem zpracování odborné analýzy uvedeného pořadu a jeho vlivu na fyzický, psychický nebo morální vývoj dětí. Žalovaná tak učinila přesto, že rozhodnutí stěžovatelce doručila po devíti měsících ode dne, kdy bylo vydáno.

/3/ Stěžovatelka zpochybnila odborná vyjádření, která si žalovaná v řízení o uložení pokuty obstarala, přičemž konkrétně uvedla, že vyjádření J. K. založené ve správním spisu není opatřeno jeho podpisem, na internetových stránkách tohoto odborníka je zveřejněn text, který není totožný s posudkem založeným ve správním spise, odborná vyjádření se nedotýkají konkrétního pořadu, pro který byla udělena pokuta, odborná vyjádření neobsahují odkazy na zdroje informací a zamlčují skutečnost, že existují vědecké práce, které negativní vliv elektronických médií na vývoj mládeže popírají, odborné vyjádření J. K. není objektivní, neboť jeho autor je znám jako křesťanský aktivista, jehož pohled na současnou společnost a tedy i média je zcela poplatný jeho víře; otázky, které žalovaná položila odborníkům, považuje stěžovatelka za zavádějící, presumující závěry, účelově vytržené až kapciózní či sugestivní, tím, že odborníci sledovali pořad VyVolení jako sérii, nikoli pouze jednotlivé pořady, byly k tíži stěžovatelky vyhodnoceny důsledky vysílání celé série. Stěžovatelka pak soudu předložila znalecký posudek prof. PhDr. P. W., PhD., který posuzoval pořady VyVolení vysílané dne 16. a 29. září 2005, z něhož měly plynout vady odborných posudků, které si obstarala žalovaná (neurčitost), přičemž tento znalec měl konstatovat, že ve dvou pořadech vysílaných v září 2005 je kouření odrazem tabakismu v české populaci, nezaznamenal modelové alkoholové situace, promiskuitní chování či svádění k promiskuitě ani

významnější projevy interpersonální agrese a vyjádřit názor, že šmírování lidí, kteří se stali objektem sledování z vlastní vůle, není nijak morálně nepřípustné a škodlivé pro duševní zdraví diváků.

/4/ Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, co konkrétně mělo být porušením povinnosti uvedené v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání, jednotlivě, bez kontextu jsou vytrhávány jako příklady chování soutěžících, která by měla „naplňovat některou ze skutkových podstat ‚agresivní vulgární komunikace‘, ‚pro děti nevhodné prezentace sexuální tematiky‘, ‚kouření‘“. Skutkově nebylo porušení definováno ani v oznámení o zahájení správních řízení, ani v rozhodnutích o uložení pokuty za pořad ze dne 8. a 10. října 2005, proto byla stěžovatelka zkrácena na právu se k vytýkaným porušením vyjádřit.

/5/ Poněvadž pořad vysílaný dne 15. října 2005 byl sestřihem pořadů vysílaných dne 8. a 10. října 2005, za které byly stěžovatelce rovněž uloženy pokuty, dochází k uložení sankce pro stejný skutek podruhé.

/6/ Žalovaná porušila lhůty stanovené pro vedení správního řízení; rozhodnutí bylo vydáno 25. 1. 2006, ale stěžovatelce bylo doručeno 4. 8. 2006. Správní řízení bylo vedeno jedine s cílem udělit co nejvyšší pokuty, a tak donutit stěžovatelku změnit úspěšnou programovou skladbu. To mělo plynout z absence výzvy k nápravě, rozhodnutí učiněného bez znalosti posuzovaných pořadů a založeného na důkazech, které nebyly provedeny.

/7/ Rozhodnutí žalované bylo podle názoru stěžovatelky nepřezkoumatelné, pokud jde o posouzení kritérií pro výši pokuty (§ 61 odst. 2 a 3 zákona o vysílání). Odůvodnění výše pokuty bylo podle stěžovatelky velmi obecné, nebyla vymezena jednotlivá porušení zákona o vysílání, není vysvětleno, jak mělo dojít k porušení zákona, v čem měla spočívat „agresivní vulgární komunikace, nevhodná prezentace sexuální tematiky nebo častá prezentace kouření“ a z jakých skutečností plynulo, že porušení byla „střední intenzity“. Kritérium míry zavinění bylo vyhodnoceno nesprávně, neboť stěžovatelka vysílá pořad VyVolení, jako pořad licenční, a tudíž jako pořad, který není oprávněna měnit oproti licenčním podmínkách (v nich je uvedeno, jakým způsobem a kdy je pořad vysílán a co je jeho podstatou). Stěžovatelka nemůže zabránit tomu, aby se soutěžící chovali způsobem, na který jsou zvyklí; vítězem byl i soutěžící, který nekouřil, uklidil, nebo uvařil jídlo, tedy těmito pozitivními soutěžemi chtěla stěžovatelka zpřístupnit dětem správný přístup k životu. Tento pozitivní vliv pořadu na děti nebyl zohledněn.

/8/ Zákon o vysílání podle stěžovatelky porušen nebyl, neboť denní úkoly mající povahu soutěží sledovaly cíle mravně přijatelné, stěžovatelka se pokoušela vypípáváním omezit výskyt hrubých slov, komentáře moderátorky i soutěžících dodávají pořadu vyváženost, jednotlivě vytržená spojení či popis jednání jsou neobjektivní a zkreslují pořad VyVolení. Pokud odborná vyjádření hodnotí pořad VyVolení jako pro děti nevhodný, pak stěžovatelka poukazuje na denní zpravodajství, dokumenty, politické debaty, detektivní příběhy, filmy, talk shows, zábavné soutěže typu Miss apod., jejichž nevhodnost pro děti je ve srovnání s konkrétním pořadem VyVolení nesrovnatelná (uvádí konkrétní příklady).

/9/ Pro případ, že by soud žalobu zamítl, pak stěžovatelka podle § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podala návrh na snížení uložené pokuty, přičemž formulovala důvody, pro které by tak soud měl učinit (snaha vypírávat hrubé výrazy, více pozitivně motivovat soutěže, organizovat charitativní akce, za chování a jednání v tomto pořadu již byla pokuta uložena, kouření, alkohol ani sexuální tematika nejsou podstatou pořadu, moderátorka i soutěžící se od vytýkaného chování distancují či je odsuzují, znalec prof. W. shledal, že tento pořad není pro děti nevhodný).

Městský soud žalobu zamítl; byl přitom vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, jenž vyslovil v rozsudku ze dne 24. 5. 2007, č. j. 6 As 21/2007 - 108, a kterým ke kasační stížnosti žalobkyně vznesené proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2006, č. j. 8 Ca 299/2006 - 61, zrušil posledně uvedené rozhodnutí městského soudu, přičemž námitky uvedené žalobkyní v kasační stížnosti neshledal Nejvyšší správní soud důvodnými, leč napadený rozsudek neobstál v řízení před Nejvyšším správním soudem z jediného důvodu, kterým byla absence rozhodnutí městského soudu o návrhu žalobkyně na moderaci trestu uloženého za správní delikt.

K výši pokuty v nyní napadeném rozsudku městský soud uvedl, že pokuta ve výši 500 000 Kč je uložena v rámci zákonného rozpětí, které činí 20 000 až 10 000 000 Kč, tedy byla uložena při dolní hranici. Žalovaná v rozhodnutí uvedla, jakými hledisky je správní orgán v rámci správního uvážení o výši pokuty veden, proč soud dospěl k závěru, že žalovaná řádně a přesvědčivě zdůvodnila výši pokuty. **Soud se s těmito důvody žalované ztotožnil** a vyjádřil názor, že „*považuje pokutu ve výši 500 000 Kč za přiměřenou.*“ Dále k návrhu na moderaci trestu soud uvedl: „*....soud neshledal důvody proto, aby mu mohl vyhovět a odkazuje v této souvislosti na citované závěry v rozhodnutí žalované, v nichž je uložena výše sankce řádně zdůvodněná. Nelze mít proto pochybnosti o její nepřiměřenosti. Pokud se žalobce v závěru svého podání domáhal moderace uloženého trestu, neuvedl žádné zvláštní důvody, nýbrž pouze shrnul již dříve uplatněné žalobní námitky, které uplatnil vůči rozhodnutí žalované. Svůj návrh na moderaci tedy nepodložil žádnými novými argumenty...K žalobcovu procesnímu návrhu ohledně moderace trestu chybí argumentace, proč právě v tomto konkrétním případě by měl soud od pokuty upustit či její výši tzv. moderovat, tedy snížit v případě, že shledá výši pokuty uloženou správním orgánem jako zjevně nepřiměřenou okolnostem spáchání deliktu. Žalobce žádnou takovou zjevnou nepřiměřenost okolnostem spáchání deliktu ani netvrdil, ani ji nedoložil, a proto soud tomuto procesnímu návrhu žalobce nemohl vyhovět.*“

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost. V ní namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů, neboť městský soud se s návrhem na moderaci trestu beze zbytku nevypořádal. Stěžovatelka návrh na moderaci odůvodnila pěti okruhy důvodů, přičemž další důvody byly subsumovány pod žalobními body. Pokud soud v napadeném rozsudku uvádí, že stěžovatelka neuvedla žádné zvláštní důvody pro moderaci uloženého trestu, pak takové tvrzení je nepravdivé a nesprávné. Soud se nijak nevypořádal s polehčujícími okolnostmi. Dále soud přijal nesprávný závěr, že žalobní námitky nelze užít jako důvod pro moderaci trestu; podle přesvědčení stěžovatelky může mít jedna a tatáž námitka jiný význam pro rozhodnutí o vině, a jiný význam pro rozhodnutí o trestu. Dále stěžovatelka uvedla stížní důvody výčtem podstat uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., avšak nepodřadila jim žádný konkrétní stížní argument.

Zůstává tedy jedinou projednatelnou stížní námitkou námitka ve vztahu k tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soudu ve věci návrhu na moderaci trestu; tato námitka je pak podřaditelná pod důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a je námitkou přípustnou.

Žalovaná podala ke kasační stížnosti vyjádření; má za to, že výše pokuty je dostatečně odůvodněná v rozhodnutí a shodně s městským soudem se domnívá, že stěžovatelka nepředložila žádné nové argumenty, kterými by svůj požadavek dostatečně zdůvodnila. Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

Posouzení uvedené jediné stížní námitky nevyžaduje rozsáhlých narativních popisů správního a soudního spisu.

Kasační stížnost je důvodná.

Rozhodnutí soudu je považováno za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, není-li z odůvodnění zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč námitku považuje za lichou, mylnou nebo vyvrácenou, zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na které je postaven základ žaloby. Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, musí také uvést, v čem její nesprávnost konkrétně spočívá (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, dostupný na www.nssoud.cz).

Užitím moderačního práva (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) soud nahrazuje správní úvahu správního orgánu; podmínkou jeho užití je zjevná nepřiměřenost pokuty. Soud hodnotí přiměřenost pokuty zejména ve vztahu k podmínkám, které pro úvahu o výši pokuty stanoví zákon (v posuzované věci v § 61 odst. 2 a 3 zákona o vysílání). Dále pak ve své úvaze musí zhodnotit poměry pachatele správního deliktu. Moderační právo je tedy právní prostředek, který soud může na základě zhodnocení konkrétních osobních (a majetkových poměrů) pachatele použít ke zmírnění či upuštění od uložené sankce z důvodů její nepřiměřenosti. Nejvyšší správní soud opakovaně ve své judikatuře zdůraznil, že za rozhodná lze považovat jediné kritéria vztahující se k osobě pachatele (srov. rozsudek ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 16/2008 - 80, či rozsudek ze dne 20. 12. 2006, č. j. 2 As 33/2006 - 102, dostupné na www.nssoud.cz). Přitom soud přihlíží vedle skutečností zjištěných ze správního spisu k tvrzením předloženým v řízení před soudem.

Takto vymezeným požadavkům na úvahu soudu při aplikaci moderačního oprávnění v posuzované věci městský soud nedostál; jakkoli by bylo lze přijmout metodu, kterou městský soud posoudil výši pokuty z hlediska zákonných kritérií, nelze akceptovat způsob, který zvolil pro vypořádání se s argumenty, které stěžovatelka k návrhu na moderaci připojila. Nejvyšší správní soud musí souhlasit se stěžovatelkou, že v žalobě uvedla několik skupin argumentů, přičemž tyto argumenty městský soud označil „za nikoliv nové“, aniž je jasno, co z takového posouzení dovodil (když je na první pohled zřejmo, že se nepřekrývají se žalobními námitkami). Stěžovatelka tedy oprávněně po soudu žádá, aby se s jejími tvrzeními, o něž opírá návrh na moderaci trestu, explicitně vyrovnal. Přestože ze závěru soudu o přiměřenosti pokuty by bylo možno dovodit, že ji nepovažuje za nepřiměřenou, a tím spíše, že ji nepovažuje za zjevně nepřiměřenou, nemůže takový

závěr takto implicity dovozený obstat za situace, kdy měl soud hodnotit i kritéria, kterými se správní orgán vůbec nezabýval a ke kterým žalobce v soudním řízení předložil různá tvrzení (jejich relevantnost bylo nutno ze strany soudu uvážit a úvahu, zda jsou či nejsou relevantní v odůvodnění rozsudku přehledně podat).

Je třeba tedy přisvědčit stěžovateli v tom, že městský soud neúplně (byť nikoli ještě nutně nesprávně) hodnotil podmínky rozhodné pro výši pokuty, zejména nehodnotil argumenty tvrzené stěžovatelkou.

Neúplnost úvahy o přiměřenosti pokuty a absenci řádného vypořádání s moderačním návrhem je pak nutno podřadit pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto napadený rozsudek zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů v otázce moderace trestu a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud je vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. V novém rozhodnutí bude rozhodnuto i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu